

نگاهی به نمایشگاه «گلخونه شماره پنج»

14 آبان 1403

تحول زنان سنتی به هنرمندان فایبر آرت، نتیجه یک فرآیند پیچیده و چند وجهی است که شامل تغییرات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی می‌شود.

در گذشته، زنان نقش مهمی در تولید و توسعه هنرهای دستی داشتند. آنان با استفاده از نخ، پارچه، سوزن و دیگر ابزارها، نقش‌های زیبایی را در مینیاتور یا قالی‌های رنگارنگ، سرمه‌دوزی، قلاب‌بافی، پته‌دوزی و... خلق کرده و از این طریق به اقتصاد خانواده کمک می‌کردند. این هنرها نه تنها به عنوان منبع درآمد، بلکه به عنوان وسیله‌ای برای بیان خلاقیت و هویت فرهنگی زنان نیز محسوب می‌شدند.

با گذر زمان و ورود به عصر مدرن، تغییرات متنوعی در زندگی زنان رخ داد. آموزش و تحصیلات، دسترسی به منابع اطلاعاتی و تکنولوژی‌های جدید و همچنین تغییرات در نقش‌های اجتماعی و اقتصادی زنان، همگی به این تحول کمک کردند در حالی که جوامع سنتی به زن تنها با یک نگاه مادری و همسری می‌پرداخته‌اند، امروز این تعریف دگرگون شده و زنان هویت فردی خود را یافته و نقش اجتماعی خود را نیز ایفا می‌کنند.

زنان با بهره‌گیری از این فرصت‌ها توانستند مهارت‌های خود را گسترش دهند و به حوزه‌های جدیدی مانند فایبر آرت وارد شوند. فایبر آرت به عنوان یک هنر معاصر زنان این امکان را می‌دهد که از تکنیک‌های سنتی مانند بافندگی، قلاب‌بافی و دوخت استفاده کرده و آنها را با مفاهیم و تکنیک‌های مدرن ترکیب کنند. این هنر به دلیل انعطاف‌پذیری و قابلیت‌های بی‌پایانش، به هنرمندان اجازه می‌دهد تا احساسات و دیدگاه‌های خود را به شکلی منحصر به فرد بیان کنند. یکی از دلایل اصلی حضور پررنگ زنان در این حوزه، نگاه ظریف، صبر و استقامت و تجربه سینه به سینه‌ای است که از زنان قدیم و سنتی به جا مانده است.

الهام‌بخشی و نگار اسدی، دو هنرمند فایبر آرت، با استفاده از تجربه‌های خود در صنعت دوخت و بافت تصمیم گرفتند گل‌های طبیعی را ماندگار کنند تا نمادی از ارتباط انسان با محیط زیست باشد. استفاده از نخ‌های رنگارنگ و تکنیک‌های دوخت و نقاشی، آثار هنری زیبایی را خلق کرده‌اند که به عنوان نمادی از قدرت، صبر و مقاومت زنان در چالش‌های زندگی تعبیر می‌شوند.

در این نمایشگاه 40 گل در ابعاد بزرگ از این دو هنرمند در معرض دید قرار گرفته است. تحول زنان سنتی به هنرمندان فایبر آرت، نشان‌دهنده نقش تاثیرگذار آنان در توسعه و پیشرفت هنرهای معاصر است. این هنر نه تنها به حفظ و احیای تکنیک‌های قدیمی کمک می‌کند، بلکه با نوآوری و خلاقیت هنرمندان، به سطح جدیدی از زیبایی و عمق فلسفی دست یافته است. در ساخت گل‌ها از پارچه‌های حریر استفاده کرده‌اند تا نمادی از ظرافت زنانه و بازتاب نور باشد. ساقه‌هایی محکم که نمادی از استقامت زنان و پلیت‌های فلزی نمادی از ریشه محکم زنان در زندگی باشد.

الهام نجاتي / از هنرمندان شرکت‌کننده در نمایشگاه